Гол, а, о, — и (сът) 1) гол, наг, необлечен: ни' с голо голо ди голо да го зейте. м. 65 Голи арнаути съдрани, изкъсани, издърпани: Ото седе голорастасано м. 173. С' тая върхъ невястата се пръпасва на голу през кръстът. Ч. 1. Гол та гладен. посл. що да езде на голу. (на разсѣдлица). На голо чело. Седнал на голата земя. Извадил гола сабя. (Гола глава, гола шия. 2) без косми, без пера. в. голак, -че). 3) чист, сафи. сарай от голу злато изграден Д. р. 141 това е гола лъжа. Ч. 231. хиляда товара голу вино. Вв. 72. под голо небо на полето, под открито небе. 3) просто което с' голо око се не виждат. Ничу дойде с една гола сопа в' ръка. Зк. 182.

Голак (сът) 1) кожух, само от кожи извърнати к' вълната на вѫтрѣ. 2) сиромахъ който нема нищо голацитѣ и богацитѣ. З. 194. 3) кьосе, който нема ни брада ни мустаки. в. аплак. :: в. Голтак.

голаче (то) 1) умл. от голак, за кожух. 2) един вид пилета голачета, без пера.

голапче (то) в. гълъбче.

Голдуп (сът) един вид гълъби диви

Голё, като собств. име. без Голя каша не бива.

Голе (та) тоже що голачета въ 2-ро знач. голета пилета. Един вид кокошки голи.

Голеш (сът) гол, без черупка, бабер, охлев.

Голизна (та) в. голота.

Голиеница (та) прокис, сок от голия

Голина (та) неоф. богор. за материк, хероз, гола, суха земя. 2) скала, канара, карпи, стили. Р. 24

Голица, село Месебрийско. сега Новоселска околия

Голица нар. употребявано сложно с' предлог ни на голица: излѣзла на голица, необлечена или тънко облечена. Не ходи на голица.

Голичък, чка, о, — и (сът) разнѣжено от гол.

Голиеничък, чка, о, — и (сът) до съвсем гол: гол голеничък.

Голобрад, а, о, — и (сът) който нема на брадата си косми.

Голобърдо, гол, без лѣсен планински рид

Гологлав, а, о, — и (сът) който нема на главата си капа, с' открита глава. в. кошоглав.

=Гололевица (та) кога е гол лед, без сняг.

Гологърд, а, о, — и (сът) който ходи с' открити отворени гърди, с' голи гърди

Гологъз, а, о, — и (сът) кой ходи с' гол гъз, или който носи къси дрехи и му се види голотата; комуто е гол гъзът като на цубека. ако искаш да не ходиш гологъз. Ч. 60.

Гологъзица нар. употребявано сложно с' предлогът на. на гологъзица ходи. на гол гъз.

Голодум, а, о, — и (сът) който употребява само голи думи, без доказателство, голословен.

Гологолѣнек, нна, о, — и (сът) с' голи колѣнѣ; дрипав, шудрав, в' съдрани дрехи облечен.

Голокрак, а, о, — и (сът) с' голи крака, който нема нищо на краката си; бос без чорапи, обувки

=

голен' (та) и — ен' (сът) свирка, пищялка, гугел, дългитѣ кокали на краката от глезитѣ до коленѣтѣ: Пребих крачката на едно козле: вързах му добрѣ голен'ът. Р.С. 43.

Голенат, а, о, — и (сът) с' голѣми голени, ѝбнеджъ.

голенист, а, о, — и (сът) тоже що голенат.

голѣница, —ци (та, тѣ) издѣвка на голенитѣ калци, тозлуци.

Голенище (то) тоже що голен'.

голенка, нки (та, тѣ) тоже що голеници.

Голия (та) раст. което върже в' земята главички Ерамлася, земни ябълки, в' Соф. колабаш, в' Казанлък, барабой, но нее

Головрат, а, о, — и (сът) с' гол врат.

Гологан (сът) медна монета, бан, банче, мангър, -че, петаче.

Гологан — бейовец (сът) богат на петачета, на дребни пари, което богатство е незначително. то гологан — бейовцитѣ не би могли да натоварят с' имената си всемирната история. З. 161.

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ

Голодумен, мна, о, — и (сът) тоже що голодум.